

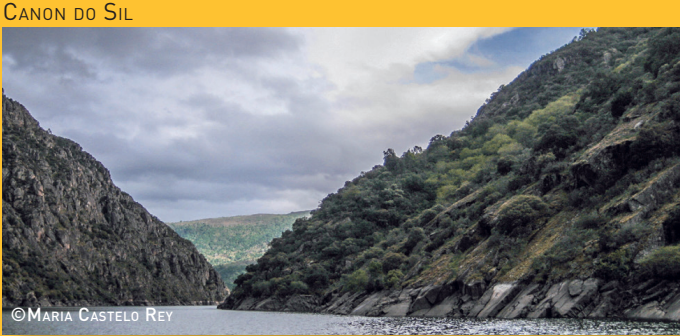

RIBEIRA SACRA. VISTA DO CANÓN DO SIL DESDE O MIRADOR DE CABEZOÁS

Nos lugares onde hai un certo desenvolvemento dos solos medran as matogueiras formadas por uces e xestas.

Pese aos escasos puntos de acceso e ao seu illamento natural, os canóns do Sil están humanizados nas abas de sollío con aldeas, souts e o cultivo das vides e oliveiras. En troques, as abas de avesedo, orientadas cara ao norte, non adoitan estar cultivadas e nelas domina a vexetación forestal.

Os sinuosos canóns do Sil son navegables en catamarán nos tramos de augas represadas polos encoros, sendo un dos atractivos culturais e de lecer da Ribeira Sacra. Estas novas actividades económicas son algunhas das alternativas para dinamizar unha zona deprimida e sometida a unha forte despoboación.

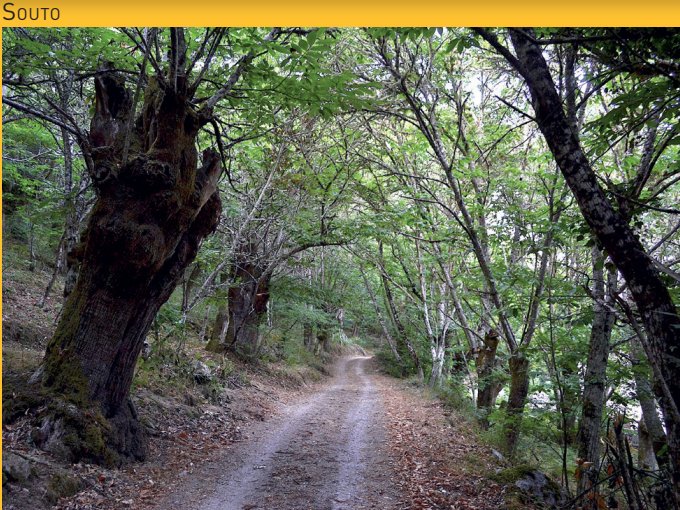

O río discorre encaixado sobre cuarcitas e granitos, moi difíciles de erosionar, aproveitando as fracturas orixinadas polos movementos tectónicos da Era Terciaria e que deu lugar a un val moi estreito e fondo con pendentes moi pronunciadas.

O Cotarro das Boedas elévase por riba dos 700 metros de altura sobre o nivel do mar, desprovisto de vexetación ante a ausencia de solo.

Nas zonas menos afectadas polos lumes, medra a vexetación mediterránea (aciñeiras e sobreiras). Está adaptada a solos pouco profundos e á seca do verán.

A Ribeira Sacra toma o seu nome da abundancia de mosteiros e ermidas que desde a época sueva (s. VI) se asentaron nas súas abas na procura de recollemento e illamento dos frades e eremitas.

O forte encaixamento dos ríos e o abondoso caudal do Miño, o Sil e o Bibeí propicia o represamento da auga en encoros destinados á produción de enerxía hidroeléctrica.

Como reflexo dun clima mediterráneo as oliveiras medran ben neste espazo. Abondosas na Idade Media, na Idade Moderna sufriron unha regresión, por cambios climáticos e/ou por decisións políticas.

A masa forestal está formada por sobreiras, aciñeiras, castiñeiros e carballos. Na actualidade están a gañar terreo as plantacións de piñeiros e eucaliptos.

Os viñedos están dispostos nun sistema de chanzos chamados socalcos ao longo da ribeira, en abas con fortes pendentes. Os muros dos socalcos impiden a destrución do solo pola erosión da auga. Os distintos tons na folia das vides en outono permiten diferenciar facilmente as variedades da uva.

4.600 MILLÓNS DE ANOS	ARCAICA (PRECÁMBRICA)	552 MILLÓNS DE ANOS	500 M.A.	PRIMARIA (PALEOZOICO)	430 M.A.	400 M.A.	350 M.A.	270 M.A.	245 M.A.	200 M.A.	SECUNDARIA (MESOZOICO)	140 M.A.	65 M.A.	TERCIARIA (CENOZOICO)	1,6 M.A.
		CÁMBRICO		ORDOVÍCIO		SILÚRICO	DEVÓNICO	CARBONÍFERO	PÉRMICO	TRIÁSICO	XURÁSICO		CRETÁCICO		